

BUTLLETI DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

FEBRER DE 1926 :: ANY VII-NÚM. 66

Direcció i administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er — BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya i protegint els associats i llurs famílies amb institucions de Previsió i Cooperació.

TOTS A LA TASCA!

ASSENA ja de mil vuitcents els professionals que integren el Sindicat de Metges de Catalunya, podem ben dir que més de les tres quartes parts del cens mèdic de Catalunya s'ha adherit a l'obra sindical mèdica, oferint-li la seva inscripció seguida del reglamentari pagament de la quota; podem afirmar que a les rengleres dels sindicats ja s'hi contenen tots els que a Catalunya s'han captivat de la necessitat d'organitzar la classe mèdica sota la forma d'Associació lliure, encarriladora dels drets, adaptadora dels deures i fornidora de fortitud col·lectiva, pel manteniment de les valors científiques, morals i econòmiques del metge com a classe. Ja són dintre el Sindicat tots els elements útils al descabellament de la seva tasca, però, encara, hi manca la cooperació efectiva i perseverant de tots els seus components; sobren cantells d'ancestral individualisme i no està prou candent el foc d'unió sagrada que ha de fondre'ls en un bloc indissoluble.

La lluita de la classe per la vida es fa cada moment més dura, els prestigis dels seus blasons s'enlloten amb les aigües tèrboles dels que, desesperadament, debateguen en els tolls empudegants de misèria. Seria temerària imprudència apel·lar al campí qui pugui, quan fent un assenyat esforç encara hi ha garantides confiances de salvament. Emperò, per a aconseguir-ho, cal l'ajut inexcusable de tots, imposat pel deure d'avantposar l'orgull de classe a tots els petits avantatges que en l'aspecte científic o econòmic es tinguin damunt els altres companys de professió. Poca cosa s'en fa d'un nom prestigiós en les llistes dels Sindicats si no suposa una efectiva cooperació a l'acció sindical.

El Sindicat és obra de salvament de la classe, no essent precisament un organisme de combat, sinó, com molt bé precisa E. Martín, professor de Medicina Legal de l'Universitat de Lió, «una institució d'utilitat pública destinada a organitzar, enrobustir i disciplinar una professió, defensar-la de les explotacions que pugui ésser objecte, i a adaptar al millorament dels seus interessos les necessitats socials». I, per al compliment d'aquesta tasca, convé que es procuri omplir els buits d'educació col·lectiva que tants entrebanca posa al camí de tota actuació reivindicadora i que, dissortadament, tant es palesen, fins entre personalitats científicament prestigioses del món mèdic. Com si la ineducació col·lectiva i el desconeixement de la vida de les organitzacions protectores de la classe fos de bon tó i sols digne de la preocupació dels manobres de la medicina. Dolorosament trobem com sense cap torbament es confessen i fins es envaneixen de llur ignorància, àdhuc figures preeminents de les ciències i de les arts del guarir, inconscients de la missió social del metge que com a obra col·lectiva de classe precisa de la prestació efectiva i personal de tots i cada ú dels elements que l'integren i cedir a l'institució que els aplega la part alíquota d'esforç i de prestigi corresponent a cada nom, que com més cotitzable més responsable es fa envers la col·lectivitat dels mancaments que per ommissió o per ignorància pugui cometre. La tasca preferent del Sindicat no és sancionar ni punir, sinó educar col·lectivament, capacitant i orientant a la classe per al ferm sosteniment de les seves valors, i, per a facilitar-la, convé no emprar reticències d'interpretació equívoca, filles del precipitat judici o excusadores d'ignorància; desterrar el blasme xafarder i dedicar als actes i orientacions de la vida sindical tota l'atenció i estudi que es mereix qualsevulla qüestió científica. La crítica serena i assenyada és apreciable estímul facilitador de l'obra, rectificador de rutes i esperonador de noves orientacions.

Metges cultes, intel·ligents, intercaleu en la llista del vostre nodriment espiritual l'estudi de qüestions de Deontologia, de Dret mèdic, de Legislació sanitària, de Medicina social, de Socialisme mèdic, i procureu documentar-vos per a una seriosa actuació crítica o renovadora amb el mateix daler que en les vostres manifestacions científiques.

No caigüeu en el ridícul pecat del blasme, si podeu fer tasca profitosa i positiva!!

J. MESTRE PUIG